

Kmetijstvo

SKRBI ZA MESO?

ZVIŠANE IZVOZNE CENE — BO V NAŠIH MESNICAH MANJ MESA? — ŽANJEMO POSLEDICE LANSKIH TEŽAV V ŽIVINOREJI

Šest držav članic evropske gospodarske skupnosti je v začetku junija ukinito carine na uvoženo goveje in teleče meso. Pridružila se jim je tudi Anglija. Zdaj lahko izvažamo meso po višjih cenah in zanj dobimo več denarja. Tega se lahko veselimo kot ob vsakem znižanju ali odpravi carin na blago v države, ki ga uvažajo do nas.

Veseli pa nam kali pomanjkanje mesa v naših mesnicah. Če ga bomo izvažali še več kot pred odpravo carin, ga bo v domačih mesnicah manj. A že doslej ga je bilo premalo, kajti izvozne cene so bile vse letošnje leto ugodnejše za mesarje in živinorejce kot domače.

Nekateri so se lotili po stari navadi iskanja krivca ali krivcev, zakaj v naših mesnicah ni dovolj kakovostnega mesa. Če ne bo moči najti krivcev, bi po njihovem bilo treba vsaj pokazati na grešne kozle, kajti porabniki mesa niso zadovoljni z odgovorom, da ni kriv nihče. Če ni kriv kdo drug, morajo biti krivi živinorejci, češ zakaj ne redijo več živine. Morali bi jo rediti toliko, da bi je bilo dovolj za izvoz in za domače mesnice.

Koliko živine pa bi bilo potrebno za to? Tega ni izračunal še noben kritik živinorejcev. Ne prej, ne zdaj, ko mesa že primanjkuje. Saj tudi ne more. Domače potrebe sicer lahko ugotovimo — toda sedanje izvozne možnosti

so za zmogljivosti naših živinorejcev takorekoč neomejene. Zato ne bomo mogli izvoziti toliko, kolikor nam dovoljuje tuji trg, temveč le toliko, kolikor bo viškov mesa, ko ga bodo domači porabniki dobili dovolj. Tako delajo tudi drugod. Tudi tam, kjer z odpravo carin želijo privabiti več mesa.

Takega izvoza ne bomo mogli uravnati le s pozivi živinorejcem in mesarjem, naj upoštevajo domače porabnike mesa, ali s kritiko, da ne delajo tako, ampak predvsem z ustrezno gospodarsko politiko. Treba bo zvišati cene mesa v naših mesnicah ali izvoznikom odvzeti dobiček, ki se jim nabira zaradi višjih izvoznih cen.

Noben ukrep pa ne bo zadovoljil vseh ljudi. Nad prvimi bodo negodovali porabniki mesa, nad drugim živinorejci in mesarji. Zato je zvezni izvršni svet dovolil le popravke cen mesa, da bi odpravil velike razlike med republikami. V Sloveniji se bodo cene smele zvečati povprečno le za 3%. Sklad za pospeševanje izvoza živine in mesa, ki deluje za vso državo, pa je uvedel izvozne takse. Te tudi ne bodo tako visoke, da bi izvoznike odvrčale od izvoza. Dohodek od teh taks pa se bo stekal v sklad za pospeševanje izvoza, ne za pospeševanje živinoreje.

Ta ukrepa sta torej pomankljiva, da bi zagotovila na-

šim porabnikom dovolj mesa. Krivdo za pomanjkanje mesa pa bo treba iskati pri takih ukrepih in pri tistih, ki niso upoštevali vzrokov, ki so lani ovirali normalni razvoj naše živinoreje.

Priraje mesa ni moči zvečati tako hitro kot proizvodnjo industrijskega blaga ali pridelovanja povrtnin. Letos je treba vedeti, koliko mesa bomo potrebovali prihodnje leto ali celo čez dve leti in kakšne bodo izvozne možnosti. Letošnja priraje pitane živine je odvisna od lanskih razmer na trgu, zlasti od razmerja cen živine in krmil. Tega razmerja pa niso mogli določiti živinorejci. Kdor želi poiskati prave krivce, zakaj zdaj ni več pitane živine, mora to upoštevati. Za založenost naših mesnic pa naj skrbijo tisti, ki odločajo o teh stvareh.

JOZE PETEK

Slovenske Konjice

GASILCI IN MLADINA

Organizirana gasilska dejavnost v konjiški občini sega skoraj 100 let nazaj. Gasilska tradicija je šla iz roda v rod, s potrebami pa se je večalo članstvo in ustanovljala so se nova društva. Nikoli pa ni bila zanemarjena skrb za podmladek, ki v vseh družstvih širom občine uspešno deluje.

Rezultat intenzivnega izobraževanja v tej smeri je letošnje srečanje pionirjev gasilcev iz Hrvaške in Slovenije. Tokrat so se sestali v Slovenskih Konjicah prvič. Zadnje srečanje je bilo v Zaboku na Hrvaškem. Zaradi izrednega pomena usposabljanja in navezovanja stikov med pionirji dveh bratskih

republik so postala ta srečanja že tradicionalna. Na teh srečanjih pionirji gasilci od sedmega do štirinajstega leta starosti manifestirajo svojo sposobnost in spretnost v tekmovalnem programu ter utrjujejo že doslej dobre medsebojne odnose.

Nedeljsko tekmovanje pionirjev — gasilcev je potekalo v znamenju prijateljstva dveh republik. Tekmovanja se je udeležilo 600 pionirjev, tekmovalo pa je 490 gasilcev — pionirjev iz Ptuja, Maribora, Slovenske Bistrice, Konjic, Celja, Zalca, Sentjurja, Smarja ter dveh hrvaških občin — Zaboka in Zlatara.

V A skupini, ki zajema pionirje od 7 do 10 let starosti,

so prvo mesto dosegli pionirji iz Slivnice pri Celju, drugo iz Vojnika, tretje pionirji iz Ljubecne.

V tekmovalni skupini B, kjer so tekmovali pionirji od 10. do 14. leta starosti, so zmagali pionirji iz vasi Majšperk, drugo mesto so zasedli pionirji iz Oplotnice in tretje pionirji iz Loč pri Poljčanah.

Ob zaključku gasilske prireditve je bila še slavnostna predaja gasilskega vozila konjiškim gasilcem. Kupljen je bil iz občinskega gasilskega sklada in s pomočjo zavarovalnice Sava.

Z. S.

Celje

ZDRAVSTVENO VARSTVO

Jutri, v petek, 30. junija, bo 4. skupna seja članov obeh zborov skupščine občine Celje. Po dosedanji praksi bo to bržčas zadnja delovna seja pred počitniškim obdobjem, kajti na praznik celjske občine, 20. julija, bo samo slavnostno zasedanje.

Kot mnoge občinske skupščine na našem območju pa tudi družbeno politične organizacije, bo tudi celjska občinska skupščina jutri načela vprašanje izenačitve pravic zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov. Gre za vprašanje, ki je doslej dobilo polno družbeno podporo, nav-

zlic mnogim negotovostim, ki se pojavljajo.

Sicer pa se bodo odborniki srečali še s predlogi o imenovanju ravnateljev šol, domov in vzgojno varstvenih zavodov v občini. Odborniki bodo odločali tudi o letošnjih Slandrovih nagradjenih. Komisija je sprejela kar 22 predlogov za podelitev najvišjih občinskih družbenih priznanj.

Nekaj predlogov so pripravili tudi svet za družbeni plan in finance, svet za urbanizem, gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve, svet za kmetijstvo itd.

M. B.

PIONIRJI - RISARJI V JURKLOŠTRU

Kot lani so tudi letos bili najboljši risarji iz šol v laški občini gostje v Jurkloštru. Letos pa so se jim pridružili še vrstniki iz šentjurske občine. Pod mentorstvom akademskih slikarjev Jožeta Majcna in Goca Kalajdžskega so na risalni papir risali vse, kar se je komu zahotelo, vendar pa po motivih v slikoviti jurkloštrski dolini. Okoli trideset pionirjev je v enem dnevu slikarske kolonije narisalo velik kup risb-grafik, ki bodo na jesen na vpogled na razstavi v Laškem.

OSKAR — GOST RAZSTAVE V LAŠKEM

V petek bo v Laškem otvoritev razstave otroških likovnih del iz laške osnovne šole in iz pobratimljene šole iz Trstenika v Srbiji. Prireditelji so poskrbeli za zanimivega gosta — Oskarja iz TV serije »Erasem in potepuha«.

Januš Golec

TROJNO GORJE

34

Pri pogledu na popolen preobrat položaja so padli obleganci na kolena. Molili so na glas vojaki in prebivalci za zmago.

Preselitev glavne in izbrane turške sile iz tabora preko Kolpe na otok je bila izvršena 21. junija. Dne 22. junija zjutraj še ni bilo vidnih nobenih predznakov, da se bliža krščanska pomoč in zmaga ali poraz in popolen propad Hrvatov in Slovencev.

Povelje je lahko izdati, le izvršitev je tolikokrat — joj! Tako se je zgodilo v noči 18. junija Toplišku in njegovima spremljevalcema. Pobeg iz trdnjave po suhem med obema jarkoma je bil izključen. Okrog turškega tabora je mrgolelo stražnih ognjev, katerih svet je metal svetlobo po celi ravnini med Siskom in turško vojsko. Trojica se je splazila skozi razpoke od sovražnih min razstreljenega obzidja tik ob Kolpi. Od te strani oblegovalci niso stražili. Edini izhod je bil ob vodi, a — kam? Navzgor ob Kolpi bi prišli do turške trdnjave Petrinja, kjer je bil od Topliškega pred tedni požgan most. Nekoliko proč od Kolpe in južno od Siska je vas Čaprag. Tujak se razceplja cesta na Petrinjo in proti Kostajnici. Tod je bil mogoč prehod, pa le v preobleki in ne kot Avstrijci. Lotili so se med razvalinamj ležečih pobitih turških minerjev in kopačev. Močno smrdeče mrliče so slačili ter sezuvali, dokler ni bila trojica po turško oblečena in oborožena.

V slučaju presenečenja od morebitnih sovražnih straž ter patrolj sta bila Hrvata kot graničarja večša običajnih turških pozdravov.

Previdno so se odstranili od reke in dosegli po trebuhu se plazeč križpot v Čapragu. Vas je bila zasedena s Turki, ki so se premikali z vozovi proti Kostajnici, kjer je bilo za Hasanovo armado glavno oporišče prehrane in streliva. V tej smeri se bo gotovo ponudila možnost, da srečajo slabo zastraženo turško vprego ali manjšo patroljo, da se polaste konj. Hodili so iz Čapraga proti Kostajnici previdno in se skrbno ogibali večjih kolon. V zaledju so se čutili sovražni trenarji povsem varne. Na vozovih so spali vozniki, dremali spremljevalci na konjih, le pri srečanju kolon navzgor in navzdol je prišlo do običajnih krikov: bolj na levo ali na desno! Srečevali so daljše vrste vozil v obeh straneh, ko so prevažale živež in smodnik. Sele pri Sunji na razkrižju proti Kostajnici ter Dubici so zadeli na osamljeno verigo, ki se je guncala prav počasi proti kostajniškim skladiščem. Niti krikniti ni utegnil vlaški voznik, s tako naglico je bil zaboden in voz obrnjen na polja proti Savi. Od vasi Sunja in do Save je precej močvirja, a tedaj v sredini junija je bilo toliko suho, da se nista

ugreznila konja preveč globoko. Vroče in pozno jutro je pozdravljalo begunce, ko so dosegli zaželeno reko. Tamkaj je Sava široka in globoka. Celo božje predpoldne so iskali, predno so slučajno zadeli na skrit ter zapuščen brod. Brodar je hotel pobegniti pri pogledu na Turke. Komaj in komaj so ga prepričali, da gre le za nujno potrebno prevaro. Pripeljali so se na levi savski breg, ki je bil varen pred Turki, nakrmili so konje in se odpočili. Med njivami po ravnini, ki se razteza daleč naokrog po celem Obsavju do Zagreba, so lahko vozili le počasi. Ščasoma zaradi neznanega kraja tudi po polju ni šlo, morali so po dolgem ovinku na trdo pot. V Zagrebu so bili šele 20. junija zjutraj. Zvedeli so, da se je vojska že odpravila na pot, da reši Sisak oblege. Zagrebčani so poslušali z migajočimi ušesi pripovedovanje trojice o junaškem zadrževanju sisačke posadke. Vabili so vrle odposlance, naj le kar ostanejo na mestu, pomoč je na poti in vsak dan je pričakovati odločilnega spopada.

Toplišek je pa le bil vojak in se je zavedal dolžnosti, da mora izročiti poveljniskovo nujno pismo na višje mesto. Sisak je bil last zagrebškega kapitlja. Zglasil se je pri duhovni gospodi in oddal pisanje branitelja oblegane trdnjave. Visokočastiti gospodje so bili veseli, da se je obnesla utrdba proti toliki premoči.

(Se nadaljuje)

Odbor za delovna razmerja in izobraževanje

SOZD AVTOMOTOR CELJE

podjetja SLOVENIJA AVTO Ljubljana

razpisuje

za šolsko leto 1972/73 naslednje

ŠTIPENDIJE:

1 na Višji ekonomsko komercialni šoli

1 na Srednji tehniški šoli — Oddelek za strojništvo

6 na Ekonomski srednji šoli

Kandidati morajo poleg lastnoročno napisane prošnje predložiti še:

— overjen prepis zadnjega šolskega spričevala ali potrdilo o opravljenih izpitih z ocenami, izjavo da drugje ne prejema študijskega in potrdilo o premoženjskem stanju;

— prednost pri podeljevanju študijskih imajo kandidati z boljšimi šolskimi uspehi in študentje v višjih letnikih.

Prošnje sprejema kadrovska kontrolni sektor SOZD AVTOMOTOR Celje, Miklošičeva 2 v roku 15 dni po objavi.